

Patmos, 'Jerusalem de l'Egeu'

Dm, 20/07/2021 per Maria Rosa Ocaña

[Nadiezhdá](#)

Era ja de nit, quan entràvem al petit port de la illa de PATMOS i, en la foscor, divisarem la seva silueta, amb la llum de la lluna; el vaixell s'anava atansant lentament i silenciosament per atracar. De cop, com si estigués suspès en el cel, ple de llum es veié resplendent el Monestir que es troba en el cim d'una de les muntanyes que envolten la illa. Arribarem després de navegar durant deu hores, des que vàrem sortir del port del Pireu, ja era tard i hora d'anar a la "Domatio" per poder descansar i dormir.

Al dia següent ens disposarem a visitar tot l'entorn. PATMOS és una illa situada al Dodecanès, les "dotze illes" gregues, al Sud-Est del Mar Egeu. Aquesta illa, situada al nord, va ser lloc d'exili sota la dominació romana.

Sant Joan, l'Evangelista, es trobava en l'Àsia Menor quan va ser perseguit pels romans, sota l'imperi de Domicià (81-96) i va ser exiliat a Patmos, seguit del seu deixeble, Pròcor (Fets dels Apòstols 6,5), un dels set diaques escollits en la primera comunitat cristiana de Jerusalem. Durant el seu exili, Sant Joan va escriure l'Apocalipsi, l'últim llibre del Nou Testament.

Sant Joan, en el seu aïllament portava una vida espiritual molt intensa. El lloc de la seva asceti i de les seves meditacions i reflexions fou dins de la cova, que es troba en el tram mig de la muntanya que domina el port. Aquesta cova és un dels indrets més sagrats de tota Europa, va esdevenir una capella ortodoxa, consagrada a Sant Joan i, des d'aleshores és visitada per peregrins de tot el món. En el segle XVIII, just en aquest lloc es construï el petit monestir de l'Apocalipsi, rodejat d'ermites i just al costat de la cova, es troba la petita església dedicada a Santa Anna.

En el moment en què va rebre del Senyor, la gran Revelació, la illa va patir un terratrèmol i, amb aquesta força va esberlar la roca en la part superior de la cova on es formà una triple fissura, simbolitzant la Santa Trinitat. Quan nosaltres érem

allà vam sentir explicar aquest fet per la guia grega que conduïa un grup de peregrins.

Després de pregar en aquest sagrat indret i fer silenci, emprenguérem el camí per pujar al cim de la mateixa muntanya on es troba l'imponent Monestir de Sant Joan, que vàrem divisar des del vaixell, i que està rodejat per tot de cases blanques que, en el seu temps, varen ser habitades per tots els artesans, constructors, iconògrafs, la majoria d'ells vinguts de Constantinoble, i que varen contribuir a edificar i embellir aquest magnífic Monestir. Tot l'art de Bizanci es va concentrar en aquest indret. El seu fundador fou el gran asceta Cristodoulos "El Beneït", servent de Crist, que el feu construir l'any 1088. Flanquejat per alts murs, coronats amb merlets conté un total de vuit capelles.

El Monestir està fortament fortificat degut a les amenaces exposades per la pirateria i pels turcs seljúcides d'aquell temps. Dins del monestir es troba el magnífic Museu, en la biblioteca es conserven més de 16.000 documents i 330 manuscrits, entre ells unes valuoses pàgines de l'Evangeli de Sant Marc, a més de reunir col·leccions magnífiques de creus, corones, calces, icones, i antiguitats clàssiques i antigues del cristianisme, així com articles representatius de les col·leccions otomanes i esclaves de documents i d'art.

En la part alta del Monestir es divisa una imponent vista de la illa, amb el blau del mar sempre de fons, i un immens blau del cel, que embolcalla tot el conjunt. A baix, al poble, al costat del port, i en tota la illa es fa sentir en un temps, fora del temps, les petjades de l'Evangeli, anomenat també Sant Joan, el Teòleg.

La cova, juntament amb el Monestir de Sant Joan, varen ser declarats Patrimonis de la Humanitat per la Unesco, a l'any 1999.

El Superior de la cova de l'Apocalipsi, l'Arximandrita Euthymios Koutsanellos, en el seu escrit de benvinguda, s'adreça al peregrí: .... "En arribar en aquest lloc no és per casualitat de la teva vida.... Déu que t'ha conduït aquí per escoltar secretament el ressò de les seves paraules, a Sant Joan i a les set Esglésies de l'Àsia Menor, en què la llum, s'apaga, perquè llur fe en Déu es refreda, esdevinguis, com Sant Joan, espectador de les visions celestes inexpressables... En la nostra època en què la fe religiosa s'afebleix i on els valors eternals són capgirats, després de les dues guerres mundials que es prolonguen fins els nostres dies en conflictes locals sagnants, amb tota llur misèria i tot llur horror, que són conseqüència de la desorientació de la humanitat... és fa necessari, per tota bonança, de pensar en Déu...

Ara, ja de retorn a casa nostra i volent reviure aquest "viatge" obrim novament el llibre de l'Apocalipsi: "... Jo, Joan, el germà vostre i coparticipant en la tribulació, reialme i perseverança per Jesús, vaig anar a raure a l'illa anomenada Patmos, per causa de la Paraula de Déu i el testimoni de Jesús." (Apocalipsi 1,9).